

ÓLAVSØØKU- KABARETTIN TEKUR EIN STI

Krøvini til tey, ið vilja gera ólavsøkukabarettina eru harðnað við tíðini, og fyri aðru ferð seinastu fimm árin verður skjótt hundrað ára gomla siðvenjan brotin

Brandur Mortensen Nolsøe

Fyri mong er fastur ólavsøkusiður at fara til kabarett ár undan ári. Kabarettin er ein góður møguleiki at siga sína hugsan um ymiskt, sum hevur verið frammi í samfelagnum av órættvísnum ella býttisligum. Kabarettin, við øðrum orðum, høvi at prika tey, sum hava stungið høvdið fram ella gjørt seg sjálvan til láturs farna árið.

Men í ár verður eingin ólavsøkukabarett. Hóast roynt hevur verið at finna fólk at taka sær av kabarettini í ár, hevur hetta ikki eydnast. Karin Djurhuus, forkvinna í Havnar Sjonleikarfelag, sigur, at nógva skal ganga í eina hægri eind, og til tíðir ber snøgt sagt ikki til at fáa kabarettinga í lag.

- Vit plaga at venda okkum til

fólk og spyrja, um áhugi er fyri at taka sær av kabarettini. Til tíðir hava fólk eisini vent sær til okkum og bjóðað seg fram. Aðrar tíðir játta fólk, men fáa tað við tíðini ikki at rigga, og so verður kabarettin ikki til nakað tað árið, greiðir Karin Djurhuus frá.

Tað er ikki Havnar Sjonleikafelag sjálvt, sum skipar fyri kabarettini, men bólkar av ungum fólk, sum velja at taka sær av kabarettini, vanliga í nøkur ár á gangin. Í øllum førum er ólavsøkukabarettin ikki nakað, sum ein kann klamsa saman, men hart arbeiði.

Tað er einki eindømi, at ársins ólavsøka verður uttan nakra kabarett. Eitt nú var heldur eingin kabarett í 2012, og Karin Djurhuus sigur, at grundin tá allarhelst var hin sama, nevniliga at eingin var

um boðið.

Krøvini til kabarettina harðna og harðna

At skipa fyri ólavsøkukabarett er sum vera mann tógvið strið. Venjingin fer við nógvum tímum, og serliga í døgnum uppundir ólavsøkuna krevst eitt ávíst nærlagni av fyriskiparunum. Men tá hugsað verður um øll árin kabarettin hevur verið fastur táttur á ólavsøku, vil ein kanska spyrja, hví siðvenjan nú verður brotin. Meðan góðskan á kabarettini altíð hevur verið óstøðug, eru fyrirtreytirnar broyttar serliga nógva í nýggjari tíð. Nógva bendir á, at krøvini hjá áskoðarunum eru harðnað.

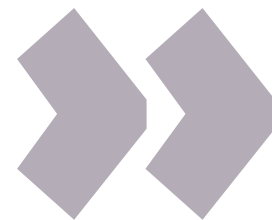
Ria Tórgarð, sjónleikari, heldur eitt nú, at áskoðarin í dag er meira kritiskur enn nakrantíð áður.

- Vit geva okkum ikki altíð far um, at krøvini til ta fakliga góðskuna harðna ár um ár, og tað ger avbjóðingina øðrvísi í mun til hvussu tað var í gomlum døgum. Í dag ferðast tíðindini runt bein- anvegin um, hvørt kabarettin er góð ella ikki. Tað kann avgera, hvussu væl umtókt hon verður. Tað er í dag nógva størri vandi fyri, at kabarettin kann gerast ein fiasco, sigur Ria Tórgarð.

Ein samfelagsligur peikifingur

At spæla satiriskan leik og gera gjødur við teimum, sum hava stungið høvdið fram ella kanska ikki hevur staðið seg so væl í almenna rúminum, hevur ein fólka- ræðisligan týðning. Páll Danielsen, sjónleikari, var leiðari í bólkinum

av ungdomum, sum tók við ólavsøkukabarettini í 1987. Ólavsøkukabarettin var tá um at detta niður- fyri, tí tey eldru, sum høvdu staðið fyri henni, bakkaðu út. Tá var upp á

- Áskoðarin í dag er meira kritiskur enn nakrantíð áður